

ÜLESTÕUSMISAJA III PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ap5, 27b-32. 40b-41)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Neil päevil ütles ülempreester apostlitele: "Me oleme teid rangelt keelanud, et te ei kuulutaks Jeesuse nimel, aga teie olete levitanud oma õpetust üle kogu Jeruusalemma ja tahate selle inimese vere meile süüks panna." Aga Peetrus ja apostlid vastasid: "Jumalale tuleb enam kuulekas olla kui inimeste sõna kuulata. Sest meie isade Jumal äratas surnuist üles Jeesuse, kelle teie risti lõite ja surmasite. Kuid Jumal tõstis ta oma paremale käele nagu valitseja ja õnnistegija, tooma Iisraelile meelesparandust ja pattude andeksandmist. Meie oleme selle tunnustajad, niisamuti Püha Vaim, kelle Jumal on andnud neile, kes on talle kuulekad."

Siis keelasid vanemate nõukogu liikmed neil kuulutamast Jeesuse nimel ja lasksid nad vabaks. Aga nemad läksid süneidroni palge eest minema ja rõõmustasid, et neid oli väärt arvatud Jeesuse nime pärast kannatama.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps30, 2.4 5-6ab. 11-12a.13b. R:2a)

R: Ma ülistan sind, Issand, sest sina päätsid mind hukatusest.

Ma ülistan sind, Issand, sest sina päätsid mind hukatusest.

Sa ei lasknud mu vaenlastel minu üle naerda.

Issand, mu Jumal, sa tõid mu hinge välja surmavallast ja jätsid mind ellu surmasaadetute seast.

R:

Laulge ja mängige kõik, kes te armastate Issandat, kiitke tema püha nime.

Sest tema viha kestab ainult hetke, aga tema arm on kogu eluks.

R:

Issand, võta mind kuulda ja halasta minu peale, Issand, ole mu abimees.

Sina muutsid mu kaebelaulu rõõmutantsuks, mu Jumal ja mu Issand, sind ma ülistan igavesti.

R:

(Teine lugemine Ilm5 ,11-14)

Lugemine püha Johannese ilmutuse raamatust:

Mina, Johannes, nägin ja kuulsin paljude inglite häält aujärje, olendite ja vanemate ümber, ja nende arv oli kümme tuhat korda kümme tuhat ja tuhat korda tuhat. Nad hüüdsid valju häälega: "Tall, kes on tapetud, on väärt saama väge ja rikkust, tarkust ja võimu ja au, kirkust ja kiitust." Ja ma kuulsin, kuidas iga loodu - nii maa peal kui taevas, nii maa all kui meres - kuidas nad kõik ütlesid: "Temale, kes ta istub aujärjel, ja Tallele olgu kiitus ja au, kirkus ja võim igavesest ajast igavesti." Ja neli olendit ütlesid: "Aamen." Ning vanemad langesid silmili ja kummardasid. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ro 6,9)

Halleluuja. Kristus on surnuist üles tõusnud ega sure enam. Surmal pole enam tema üle võimust. Halleluuja.

(Evangeelium Jh21 ,1-19 lüh. <<< 1-14)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal ilmus Jeesus jälle Tibeeria järve ääres. Ja tema ilmumine oli nõnda: Siimon Peetrus ja Toomas, keda hüüti Kaksikuks, Naatanael Kaanast Galileamaalt, Sebedeuse pojad ja veel teised kaks tema jüngrit olid seal koos. Siimon Peetrus ütles neile: "Ma lähen kalale." Teised kostsid: "Me tuleme ühes sinuga." Ja nad läksid välja ja asusid paati, kuid sellel ööl ei saanud nad midagi püütud. Koidu ajal seisis Jeesus rannal; aga jüngrid ei teadnud, et see oli tema. Ja Jeesus ütles neile: "Lapsed, kas teil on midagi toidupoolist?" Aga nemad vastasid talle: "Ei ole." Siis ta ütles neile: "Heitke võrk paremale poole paati ja te saate." Ja nad heitsid võrgu, ega suutnud seda kalade rohkuse pärast enam välja tõmmata. Siis ütles jünger, keda Jeesus armastas, Peetrusele: "See on Issand." Kui Siimon kuulis, et see on Issand, pani ta kuue selga, sest ta oli alasti, ja hüppas järve. Teised jüngrid tulid paadiga talle järele ja vedasid enda järel võrku kaladega. Nad polnud kaldast kaugel - ainult kakssada küünart. Aga kui nad maale jõudsid, nägid nad maha tehtud sütetuld, millel küpsesid kalad ja leib. Jeesus ütles neile: "Tooge mõned ka nendest kaladest, mida äsja püüdsite." Ja Siimon Peetrus läks ja vedas võrgu kaldale. Aga võrgus oli kalu arvult sada viiskümmend kolm. Kuigi neid oli nii palju, võrk ei rebenenud.

Jeesus ütles oma jüngritele: "Tulge ja sööge!" Aga keegi ei julgenud temalt küsida: "Kes sa oled?", sest nad teadsid, et see oli Issand. Ja Jeesus tuli, võttis leiva, andis neile ja niisamuti kala. See oli juba kolmas kord, mil Jeesus ilmus jüngritele pärast oma surnuist ülestõusmist. Ja kui nad olid söönud, ütles Jeesus Siimon Peetrusele: "Siimon Joonas poeg, kas sa armastad mind rohkem kui teised jüngrid?" Ja Peetrus vastas talle: "Jah, Issand, sina tead, et Sa oled mulle armas." Jeesus kostis: "Hoia mu tallekesi kui karjane." Ja teist korda küsis Jeesus temalt: "Siimon Joonas poeg, kas sa armastad mind?" Ta vastas: "Jah, Issand, sina tead, et Sa oled mulle armas." Ja Jeesus sõnas: "Hoia mu lambaid kui karjane." Ja kolmandat korda ütles Jeesus talle: "Siimon Joonas Poeg, kas ma olen sulle armas?" Aga Peetrus jäi kurvaks, et Jeesus küsis temalt kolmandat korda "kas ma olen sulle armas" ja ütles: "Issand, sina tead kõik, Sina tead, et oled mulle armas." Ja Jeesus kostis: "Hoia mu lambaid kui karjane; tõesti, tõesti ma ütlen sulle: kui sa olid noor, võotasid sa end ise ja läksid kuhu tahtsid, aga kui sa vanaks jääd, siis sa sirutad oma käed ja keegi teine võotab sind ja viib sind sinna, kuhu sa ei taha." Seda ütles ta, tähendades millise surmaga pidi Peetrus Jumalale au andma. Ja kui Jeesus seda oli öelnud, siis ta lisas: "Käi minu järel!"

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui Siimon Peetrus koos teiste jüngritege kalale läks ja kuulis, et see, kes kaldal seisab, on ülestõusnud Jeesus, pani ta kuue selga, sest ta oli alasti, ja hüppas järve... Miks ta seda tegi? Kas tahtis ta end ära uputada, kuna tal oli häbi, et ta oli Jeesust kolm korda salanud? Aga siis mõtles järsku ümber?

Kui me evangeeliumis kirjeldatud sündmustikku liiga sügavalt sisse elame, omandavad ka täiesti neutraalsed märkused ühtäkki dramaatilise tähenduse. Pigem tundub siiski, et Peetruse järvehüppamise taga polnud muud kui ainult vajadus paat kaldale tõmmata - selles inimtühjas paigas ei olnud ju maabumissilda...

Ridade vahelt lugemisega võib vahel ka liiale minna. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, 1990. aastal muutis sektiguru Vernon Wayne Howell oma nime David Koreshiks, sest ta pidas oma inspireerijateks kuningas Taavetit ja pärsia kuningat Kouroši. Howell/Koresh asutas davidiaanide sekti, ning keskendas oma

õpetuse seitsmele pitserele Johannese Ilmutusraamatust ja iseendale kui Tallele, kellel on õigus neid pitsereid avada (Ilm 5). Kui ametivõimude kõrvu jõudsid teated davidiaanide juures toimuvatest inimeste kuritarvitamistest ja illegaalsetest relvadest, algatati uurimine. Aga kui relvainspektorid sekti peakorterit Mount Carmelil läbi otsima tulid, avati nende pihta tuli, ning puhkenud tulevahetuses sai surma 4 politseinikku ja 6 davidiaani. Seepeale piirasid FBI eriüksuslased Mount Carmelit 51 päeva, ning olukord lõppes taas tulevahetusega. Lõpuks pandi hoone seespoolt põlema ja kollektiivse enesetapu läbi hukkus 76 sektiliiget.

Ühe sekti tekkimine ja vägivaldseks muutumine on muidugi omaette lugu, kuid tegelikult tahtsin ma siinjuures pöörata tähelepanu hoopis FBI taktikute tegevusele, nende viisile sektiga ümber käia. Neil oli palju aega ettevalmistusteks, nad olid kogunud väga palju informatsiooni - aga nagu hiljem selgus, isegi liiga palju. Nimelt reageerib inimese aju ülemäärasele infotulvale regressiooniga, see tähendab, informatsioon heidetakse üldse kõrvale ja pöörduakse tagasi selle juurde, mida on alati tehtud. FBI reageeris niisiis nagu alati - nad ründasid hoonet relvadega...

Sama käitumismuster on nähtav ka tänasest evangeeliumist. Kolm aastat olid jüngrid rännanud koos Jeesusega, kuid viimaste nädalate tormilised sündmused olid nende mõtlemisvõime ja emotsioonid üle koormanud. Nii võib ka nende teguviisi seletada regressioonikäitumisega: nad pöördusid tagasi oma kõige tavalisema tegevuse juurde - aega, mil maailm oli veel selge ja lihtne, tegevuse juurde, mis oli neile kõige tuttavam: nad läksid järvele kala püüdma.

Aga Jeesus leidis tee, kuidas oma jüngrid nüüd juba muutunud elureaalsusse tagasi tuua. Nad olid taas kogu öö tööd teinud, kuid võrgud jäid tühjaks - nii nagu siis, kui Jeesus kutsus Peetruse oma jüngrite hulka. (Lk 5, 1-11) Rohke kalapüügi ime kordus, ning vaja oli isegi veel üht imet - võrgud oleksid tegelikult kala raskuse tõttu rebenenud, kuid jäid terveks. "Aga kui nad maale jõudsid, nägid nad maha tehtud sütetuld, millel küpsesid kalad ja leib." Jeesus kandis hoolt oma jüngrite eest, nii nagu ka oma kiriku eest tulevikus... Kuid samas ta ütles: "Tooge mõned ka nendest kaladest, mida äsja püüdsite..." - see tähendab, ka teie töö pole asjata, ka teie panus on väärtuslik ja vajalik.

Armsad õed ja vennad, ka meie elus võib ette tulla olukordi, kus meilt nõutakse midagi üle jõu ja mõistuse. Ka meie võime tunda endas vajadust pöörduda tagasi tavalise ja tuntud maailma rahuks. Lühikeseks ajaks võib sellest olla isegi abi, kuid elu näitab, et mida varem me niisugusest regressioonist välja tuleme ja meile esitatud väljakutsed vastu võtame, seda parem. Paraku pole sellest

abi, kui me teeme ikka nii nagu alati. Väike progress peab elus olema.

Sama kehtib ka kiriku kohta ja meil peab olema kannatust. Me tohime loota, et Jumal ei jäta oma kirikut, vaid leiab lahendused tema probleemidele. Sest ainult Jumal teab meie elu mõtet, ja küsib täna meiegi käest: "Kas sa armastad mind? Kas sa usaldad mind?"... Amen.